

„Radujcie się
zawsze w Panu”
(Flp 4,4)

**Jest więcej
Radości
z Dawania
niż z
Otrzymywania**

**Często, rozglądając się
wokół, nie mamy
powodów do spokoju, a
tym bardziej do radości!**

WOBEC ŻYCIOWYCH
PRZECIWNOCI,
NIESPRAWIEDLIWOŚCI
SPOŁECZNYCH, NAPIĘĆ
POMIĘDZY NARODAMI
**WYZWANIEM JEST
NIE ULEC ZNIECHĘCENIU,
WYTRZYMAĆ, NIE ZAMKNAĆ
SIĘ NA INNYCH.**

To Słowo zaprasza nas
do bycia szczęśliwymi!

Jaki jest sekret prawdziwej radości?

«Jest pewien powód, abyśmy
pomimo wszystkich trudności
zawsze trwali w radości.

Prowadzi nas do tego życie
chrześcijańskie przeżywane
na serio. Wówczas Jezus
może w pełni w nas żyć, a
będąc z Nim nie możemy się
nie radować.

On jest źródłem prawdziwej
radości, gdyż **nadaje sens
naszemu życiu**, prowadzi nas
w swoim świetle, **uwalnia
od wszelkiego lęku**: czy to
wobec przeszłości czy wobec
tego, co nas jeszcze czeka;
**daje nam siłę do
przezwyciężenia wszelkich
trudności**, pokus i prób,
które mogą nadejść»¹.

Z takiej radości rodzi się
zdolność **do serdecznego
przyjęcia drugich,
do poświęcenia czasu
dla tych, którzy są
wokół nas.**

Nasze Doświad czenia:

Ostatnio w Syrii, pomimo
poważnych zagrożeń
i dyskomfortu wojny, grupa
młodych ludzi spotyka się
aby wymienić się
doświadczeniami z życia
Ewangelią.

«Opowiadają historie
pełne palącego bólu
i nadziei, heroicznej
wiary w miłość Boga.
Jest tam ktoś, kto stracił
wszystko, a teraz
z rodziną mieszka
w obozie uchodźców,
kto widział śmierć swoich
najbliższych.

ZDUMIEWA
ZAANGAŻOWANIE TYCH
MŁODYCH LUDZI. RODZI SIĘ
WOKÓŁ NICH ŻYCIE:
ORGANIZUJĄ W MIEŚCIE
FESTIWAL, WŁĄCZAJĄ INNE
OSOBY. POMAGAJĄ
ODBUDOWAĆ SZKOŁĘ I PARK
W CENTRUM MIASTA,
ZNISZCZONE PRZEZ WOJNĘ.
OFERUJĄ POMOC
DZIESIĄTKOM RODZIN
UCHODźCÓW.

Mają w sercu słowa
Chiary: **“radość
chrześcijanina jest jak
promień słońca: świeci
we łzach; jak róża,
która rozkwita na ziemi
nasączona krwią, jest
esencją miłości
wyodrębnionej z bólu
[...] Dlatego ma
apostolską moc
odstaniaia cząstki
raju”².**

**W NASZYCH BRACIACH
I SIOSTRACH Z SYRII
WIDZIMY SIĘ PIERWSZYCH
CHRZEŚCIJAN: W CZASIE TEJ
STRASZNEJ WOJNY
ŚWIADCZĄ O WIERZE
I NADZIEI W MIŁOŚĆ BOGA,
ZARAŻAJĄC NIĄ SWOICH
RÓWIEŚNIKÓW.**

**Dzięki, Syrio, za tę lekcję
przeżytego
chrześcijaństwa!».**

¹C. Lubich, *Invito alla gioia*,
«Città Nuova», 31 (1987/22).

²C. Lubich, *La gioia*, al Giubileo
dei giovani, Roma 12 aprile 1984.
Przygotowane przez Centrum
Młodzi dla Jedności